

VAĞ VƏ TISBAĞA

(Okeaniya nağılı)

Vağ suyu qurumuş sahədə gəzərkən ayağı bir yarığa keçdi. Elə bu zaman yağış yağdı, sel gəldi. Su yaziq quşun lap boğazına qədər qalxdı. Vağ kənarda üzən köpək balığını görüb xahiş etdi ki, onu xilas etsin. Ancaq balıq sahile üzməkdən qorxub suyun dərinliyinə baş vurdu.

Vağ yaxınlıqda üzən balıqlardan xahiş etdi ki, ona kömək etsinlər. Ancaq balıqlar da yaziq quşa kömək eləyə bilmədilər.

Vağ gördü ki, yaxınlıqda bir tisbağa üzür. O, həyəcanla qışqırıldı:

-Bacican, mənə kömək elə. Yoxsa suyun altında qalıb boğulacam.

Tisbağa yaxına üzüb gəldi və quşun ayağı ilisən yeri burnu ilə eşməyə başladı. Vağ çırpınıb havaya uçdu və tisbağaya dedi:

-Sən məni ölümdən xilas etdin. Nə vaxtsa mən də sənin köməyinə gələ bilərəm.

Kəndlilər suyun sahile yaxınlaşdığını görüb tor qurdular. Bu tora köpək balığı və digər balıqlar düşsələr də kəndlilər onları açıb buraxdırılar. Dedilər ki, bu dadsız balıqlar bizə lazım deyil.

Nəhayət, tora həmin tisbağa düşdü. Kəndlilər çox sevindilər. Tisbağanı sudan çıxarıb sahile apardılar.

Adamların başçısı dedi ki, sabah çoxlu odun yiğib ocaq qalayar, tisbağanı bişirib yeyərik. Kəndlilərin hərəsi bir iş dalınca getdilər. İki oğlanı isə sahildə qoydular ki, tisbağaya keşik çəksinlər.

Bunu uzaqdan görən vağ uşub oğlanların yanına gəldi və dedi:

-İsteyirsinizsə sizin üçün rəqs eləyəm?

-Əlbəttə, isteyirik, - oğlanlar sevincə cavab verdilər.

Onlar əllərinə keçən bəzək əşyalarını vağın boynundan asdılar ki, rəqs zamanı daha da gözəl

Tisbağa sakit səslə vağa dedi:

-Bacican, bunlar məni öldürmək isteyirlər.

-Qorxma, mən sənə kömək eləyəcəm. Ancaq mənim sözlərimi diqqətlə dinlə və hərəkətə keç! Quş oğlanlarının yanına gedib rəqs eləyə-eləyə oxumağa başladı:

-Kerembacbi, kerembacbi, ayaqlarını aç!

Tisbağa bu sözləri eşidib ayaqlarını açdı.

-Kerembacbi, kerembacbi, başını çəpərə sox!

Tisbağa bu dəfə də əmri yerinə yetirdi.

-Kerembacbi, kerembacbi, qonşu həyətə keç!

Tisbağa qonşu çəpərə keçib gizli yollarla irəlilədi.

-Kerembacbi, kerembacbi, suya gir!

Tisbağa suya girdi. Dərinliklərə baş vurub gözdən itdi.

Adamlar odun yiğib qayıdanda gördülər ki, tisbağa yoxdu. Onlar təəccübləndilər. Oğlanlardan soruşdular ki, bura kim gəlib. Onlar dedilər ki, burda vağdan başqa heç bir canlı görməmişik.

Adamlar diqqətlə baxıb anladılar ki, tisbağanı heç kəs oğurlamayıb, o özü qaçıb canını qurtarıb.

Tərcümə edib işləyəni R.Y.Əliyev

